

Şeyh Fudayil Sevgili'nin Bediüzzaman'a gönderdiği mektup

Hayatını medrese ilmine adanmış birçok imam ve müderris yetiştirmiş, fâzıl ve kâmil bir âlim; yakinen tanıdığım ve sohbetlerinde bulunduğum bölgemizin tanınmış mümtaz şahsiyetlerden merhum Şeyh Fudayil Sevgili ile, ilkokul birinci sınıfta öğrencisiyken tanıştık.

Köyümüzde ilkokul olmadığı için şeyhin köyünde ilkokulu okudum. O zaman dayımda kalıyordum. Okul çıkışında şeyhle karşı- laştığımızda elini öper duâsını alırdım. İlerleyen yıllarda daha da muhabbetimiz arttı, 1992'de Ağustos ayında muallim kardeşim Salih Ağrak ile birlikte ziyaretine gittik, onunla bir hatıra fotoğrafı çektirdim.

Fotoğraf çekmeden önce şeyh "Bu sene ziyaretime gelenlerin çoğu fotoğrafımı çekiyorlar hayırdır, inşaallah" diye ifade buyurdular. Şeyhin içinde bir his vardı, o da ölüm!

Sonbaharın son ayı, yaprakların döküldüğü hüznü bir mevsim- de (1.10.1992'de) şeyhin vefat haberi şarkî Anadolu'ya yayıldı, cenazesi hafif yağmurlu bir günde duâlarla kaldırıldı.

Şeyh Hazretleri'nin bana gösterdiği ilgi, alâka ve tesanüdün bir hikmeti, Bediüzzaman Hazretleri'ne istikbalde hadim olacağımı muhtemelen hissetmiştir diye düşünüyorum.

Şeyh Hazretleri Risale-i Nurlar'a ve onun müellifi Bediüzzaman'a müştak, onun cemalini görmek için çırpınan bir maşuk idi...

1952'de Osmanlıca bir mektup kaleme alır, bütün hissiyatını ve Bediüzzaman'a olan saygı ifadeleri kelâm-ı kibar ile bir mektup yazar, Emirdağ'ında olan Bediüzzaman'a gönderir. Daha sonra oğlu Sıbğattullah Sevgili tarafından Osmanlıca'dan Türkçeye çevrilmiştir.

İşte o edebî ve yüksek ifadeler ihtiva eden mektupla Bediüzzaman'ın yazdırdığı cevabi mektu- bun fotokopisinden çözebildiğimiz ifadeler:

Şeyh Fudayil Zokaydi'nin Bediüzzaman'a yazdığı mektup: Kendisine temessük ve tevekkül etti- ğim, kendisinden güç ve yardım aldığım, kendisiyle iftihar ettiğim, ilmi ledünni ve veliliği Rabbani, duâları panzehir (tiryak) gibi etkili, üstün eserler (Risale-i Nur) müellifi, akıcı ifadeler sahibi, ilimlerin tamamında bütün hocaların hocası Bediüzzaman'a...

Sabit dağlar olan âlimleri, dinin takviyesi için muvazzaf kılan Allah'a hamdolsun. Salât ve selâm, kendisine vahiy ve sûreler indirilen Hz. Muhammed'e (asm), dini en ulu derecelere yükselten âline, ashabına, ensarına, asbarına ve muhacirlere olsun.

Bundan sonra, Üstad'ın berrak suyu andıran, görmeye kanmış ciğerler, uzun bir süreden ve günlerden beri Üstad'ın yüce halinin ve pak durumunun haberlerini gözlemlemektedir. Zira o, peşte- malini bağlayabildiği (temyiz) çağından beri, Üstad'ın cemaline âşıktır ve ona kavuşmaya müstakdir. Öyle ki, bir kaç gün önce bazı arkadaşlarıyla birlikte ciğerinin şiddetli susuzluğunu bastırmak ümidiyle (Üstad'ı) Emir- dağ'da ziyaret etmek için kendini hazırladı. Ancak, Isparta'da bir mektup aldıktan sonra ziyaretten vazgeçtiler. (Zira) "çok değerli Üstad, serbestler" dediler. Umulur ki, mübarek ayaklarının toprağıyla memleketimize teşrif eder. Bugün o sadık arkadaş ve münasip dosttan Mahruseyi Konstantiniyye'de (İstanbul) olduğunu ihtiva eden bir mektup aldık. Bunun üzerine derhal, suyun yokluğundan teyemmüm için toprağın suya bedel olması gibi, görüşmemizin, buluşmamızın yerini tutacak bir mektup (Risale) kendisine yazdık.

Ey Allah'ım, Ey gökyüzünün ve yeryüzünün Yaratıcısı! Hastalık ve rahatsızlıklar karşısında Üstadımıza şifa ver! Onu bize göz aydınlığı kıl ve uzun bir zamana kadar onun bereketli ömrü ile bizi faydalandır.

Allah'ım, bu sene içerisinde Haremeyn-i Şerifeynin ziyaretini bize nasip ettiğin gibi, Üstad'ın cemalini görmeyi de bizlere ihsan eyle. Allah'a yemin ederim ki, bizi bin defa tard etseniz, bile, bu eteğe sarılmayı bırakmayacağız. Zira mahbubun darbı, kuru üzüm gibi tatlıdır.

Şeyh Sa'di Şirazi'nin Farsça şiiri: "Fazilet ve kemal ehli ister senin medhini etsinler, ister etmesinler, fark etmez. Zira huzur verici mehtap yüzünün süsleyiciye ihtiyacı bulunmamaktadır..."

Bediüzzaman'ın Şeyh Fudayil Zokaydi'ye gönderdiği cevabî mektubu:

Bismihi Sübhanehu. Esselâmü aleyküm ve rahmetullahi ve berekâtuhu ebeden dâimen...

Aziz siddik kardeşim! Evvelâ binler selâm ve hürmetler ederiz. Üstadımız hastadır, senin mektubunu okudu, fakat cevabı kendi yazamıyor. Hem sana, hem beş kardeşlerine ve oradaki yetmiş talebelerine çok selâm ve duâ ediyor, duâlarınızı istiyor.

Ve diyor ki, "Şeyh Abdulkahhar Kuddise Sırruhi, benim Üstadlarımızdan pek kudsî bir Üstadımdır. Hem o, hem mübarek merhum mahdumu Şeyh Mahmud, her sabah benim Üstadlarım, kardeşlerim içinde okuduklarını ruhlarına hediye ediyorum. Ve bu- günden itibaren hem Fudayıl, hem kardeşleri, hem Zokayd'daki fakahları Nur Talebeleri içinde duâlarımı ve okuduklarımı da onların ruhlarına vermeye karar verdim.

Hem Üstad diyor ki, "Madem benimle görüşmek istiyorsunuz, "Risale-i Nur'un hangi kitabını okur- sanız benimle görüşürsünüz. Hem de Hulusi Bey gibi Hüsrev ve Salim gibi has kardeşlerimle görüşen, benimle görüşür. "

"Hazret-i Şeyh Abdulkahhar'ın ziyaretinde gayet zarif ve acib bir hadise başına gelmiş. Onun için onun ziyaretine gitmiştim" diyor. Diyarbakir'de Salim ve Siirt'te Ceylan vardır. Ceylan askerdir. Salim de memur. Onlarla muhabere ediniz.

Üstad'ın hizmetinde bulunan Abdulmuhsin Ziya ve diğer arkadaşlarımızla birlikte cümlenize pek çok selâm eder, duâlarınızı bekleriz ve ellerinizden öperiz.

el-Bâki Huve'l Bâki

Üstad'ın hizmetinde bulunan Abdulmuhsin Ziya

Mektubat on beşinci Mektup'ta "Bizde gayet meşhur ve sözü hüccet bir zât-ı muhakkik Kürdçe demiş ki: (.....) Yani: Sahabelerin muharebesinde kıyl ü kâl etme. Çünkü hem kâtil ve hem maktûl ikisi de ehl-i Cennet'tirler." Bu zat Siirt'li molla Halil'dir. Şeyh Fudayil'in dedesidir. Resmen medreseler kapatılmış ise de halen Şarkta klâsik medrese üsûlü eğitim devam etmektedir. Bir nevi Bediüzzaman'ın arzu ettiği hem mektep hem de medrese ilimleri birleştirerek eğitim yapıyor.